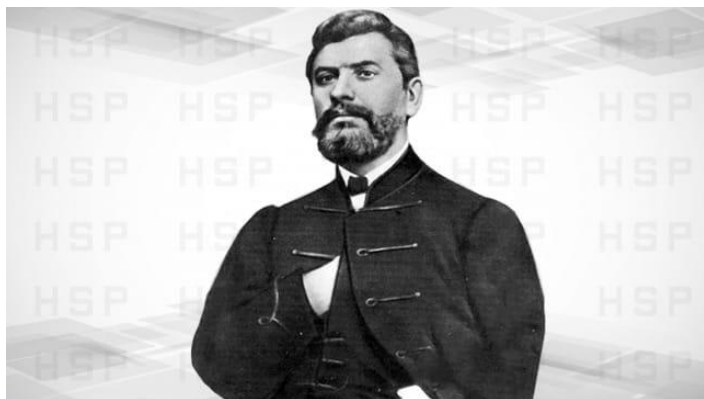

VIJESTI IZ SREDIŠNJICE

Hrvatska stranka prava obilježila 126. obljetnicu smrti Ante Starčevića

28. veljače 2022. Hrvatska stranka prava obilježila je 126. obljetnicu smrti Ante Starčevića. Vodstvo stranke na čelu s predsjednikom stranke Nikicom Augustinovićem, glavnim tajnikom Marinom Logarušić i povjerenikom za grad Zagreb Ivanom Iličićem, u pratnji članova podružnice Zagreb, položili su vijenac i zapalili svijeće na grobu Ante Starčevića, a zatim su sudjelovali i na svetoj misi zadušnici u crkvi Svetog Mirka u Šestinama.

Obljetnicu smrti obilježile su županijske organizacije i podružnice Hrvatske stranke prava diljem Hrvatske paleći svijeće uz spomenik Oca Domovine i u ulicama koje nose njegovo ime.

VODSTVO STRANKE U OBILASKU ŽUPANIJSKIH ORGANIZACIJA

Protekli vikend vodstvo stranke – Nikica Augustinović (predsjednik HSP-a), Ante Komljen (predsjednik Glavnog stana) i Marina Logarušić (Glavna tajnica HSP-a), obišlo je četiri županijske organizacije. Posjetili su Virovitičko-podravsku županiju, Osječko-baranjsku, Brodsko-posavsku i Sisačko-moslavačku te sastali se s njihovim vodstvom i članovima.

Cilj obilaska bio je pružiti podršku svima na terenu te predstaviti rad središnjice; planove i ciljeve. S druge strane predsjednici podružnica i županijskih organizacija podnijeli su izvješće o svom radu te upoznali vodstvo s problemima s kojima se susreću na terenu. Gotovo u svim županijama provlačio se isti problem – odlazak mladih ljudi iz Hrvatske, a među njima je i veliki broj članova naše stranke.

Ovim putem se zahvaljujemo svima koji su odvojili svoje vrijeme kako bi sudjelovali na sastancima.

Virovitičko-podavska

Osječko-baranjska

Sisačko-moslavačka

UNUTARSTRANAČKI IZBORI

IZABRANO NOVO VODSTVO PODRUŽNICE SPLIT ANTE GRUBIŠIĆ novi predsjednik

Dana 3. ožujka 2022. u Splitu je održan Izborni zbor HSP-a područnice Split. Za predsjednika područnice Split izabran je Ante Grubišić, dipl. ing. rud., za dopredsjednike Željko Zečić, dipl. iur. i Arej Burica, ing. naut. te za tajnicu područnice Marija Nakić Alfirević, dipl. iur., dok je za rizničara izabran Ante Šolić. Za članove Izvršnog odbora izabrani su Miroslav Žaja, dipl. oec., Mirko Rajčić i Josip Kusić. U Nadzorni odbor izabrani su Ivana Mogić, dipl. iur., Marijan Radoš i Duško Bilić.

Novoizabrani predsjednik Grubišić iz sebe ima veliko političko i profesionalno iskustvu na važnim dužnostima što su zasigurno činjenice koje idu u prilog organizacijskog osnaživanja HSP-a u Splitu. Zahvalio je svim članicama i članovima na ukazanom povjerenju ta najavio kvalitetnije ustrojavanje gradskih kotareva i mjesnih odbora s naglaskom da su ubrzo kotarski izbori. Također je istaknuo

da je bitno uvažavanje svakog člana i članice kao i važnost uključivanja svih u rad područnice.

Zboru su nazočili predsjednik Glavnog stana Ante Komljen koji je pozdravio novoizabrane ispred vodstva stranke te član Predsjedništva, povjerenik za Splitsko-dalmatinsku županiju i vijećnik u Županijskoj skupštini dr. Luka Roguljić.

IZABRANO NOVO VODSTVO PODRUŽNICE OSIJEK KATICA DUVNJAK IZABRANA NA ČELO OSIJEKA

19. ožujka 2022. održan je Izborni zbor područnice Osijek. Zbor je vodio predsjednik Glavnog stana Ante Komljen. Na čelo Osijeka izabrana je Katica Duvnjak. Za dopredsjednike izabrani su Đuro Kuti i Pavo Gal. Tajnica područnice je Ana Balatinac. Za rizničara je izabran Siniša Cefko. U Nadzorni odbor izabrani su Željko Dukmeniće, Renato Duvnjak i Danica Vavidec.

Zboru se obratio povjerenik za Osječko-baranjsku županiju Dražen Jalovičar i predsjednik HSP-a Nikica Augustinović.

Dražan Jalovičar predstavio je Katicu Duvnjak vodstvu stranke rekavši da je zahvalan što je prihvatila kandidaturu jer je svojim radom i zalaganjem časnu dužnost predsjednice područnice Osijek u potpunosti zaslužila.

Predsjednik stranke Nikica Augustinović istaknuo je važnost područnice Osijek unutar županijske organizacije te pozvao izabranu da bude „čvrsta“ u upravljanju i odlučivanju te spremna i na donošenje teških odluka koje same po sebi dolaze kada se netko nalazi na tako važnoj dužnosti.

HSP I NAŠE VRIJEME

Dvadeset i prvo stoljeće, dvadeset i druga godina

HSP, u svojoj dugo povijesti i kao najstarija i najdugovječnija stranka prošao je i dijelio sudbinu svoga naroda. Dr. Ante Starčević i Eugen Kvaternik osnovali su Hrvatsku stranku prava, oblikovali hrvatsku nacionalnu ideologiju, postavili temelje državotvornosti i neovisnosti hrvatske države, poticali hrvatsku samosvijest, poučavali hrvatsku povijest i kulturu proizašlu iz hrvatskog povijesnog državnog prava. Dr. Starčević je svoj književni i politički rad i cijeli svoj život temeljio na čvrstim moralnim načelima i stremio oslobođenju hrvatskog naroda od služenja bilo kojem drugom narodu. Svojim radom i načelima političke misli stekao je i zaslužio časni naziv „Otac Domovine“ i nitko drugi tu čast ne može svojatati ili nekome drugom dodjeljivati. Svi oni koji se pozivaju na Starčevićeva načela i nauk trebaju znati da je sada i uvijek vrijeme za branjenje tih načela i tog stava prema hrvatskom narodu. U mnogim povijesnim, teškim i kompleksnim međunarodnim odnosima HSP i pravaši znali su braniti povijesno stečena prava a mnogi su od njih i svoje živote položili za ta prava i ideale. Naše vrijeme na mnogim primjerima pokazuje i upozorava da nismo još dovoljno shvatili da je povijest učiteljica života. „Historia est magistra vitae.“

Poštovani pravaši, ovo nas naše vrijeme poziva da bez dodvoravanja duhu ovoga vremena i svijeta prenosimo istinu i svjedočimo o žrtvama hrvatskog naroda. Solomonova mudrost iz pradavnih vremena kaže da „narod propada kad ima loše vođe“, a svetac je i mučenik Maksimilijan Kolbe kazao da će ravnodušnost biti najveća bolest 21. stoljeća. Jesmo li zahvaćeni tim virusom i jesmo li na putu propasti, upitajmo se. Neka područja u svijetu pogađaju prirodne katastrofe, ledena i olujna vremena, vrućine i požari, a nas kao da je zahvatila ljudska pošast loših vođa i još lošijih strategija. Odupirući se dvjesto godina velikosrpskoj politici Ilije Garašanina (Načertanije) i njihovim saveznicima, nakon sto godina Jugoslavije – tamnice hrvatskog naroda, opstali smo i stvorili u obrambenom Domovinskom ratu samostalnu hrvatsku državu. U Domovinskom ratu kao jedinom pravom temelju suvremene i samostalne hrvatske države prvi put je pokazano zajedništvo koje je vodilo do konačne pobjede. Hrvatski branitelji i svi koji su istinski željeli hrvatsku slobodu očekivali su da će Hrvatska biti okvir za sve što je dobro, plemenito i u interesu hrvatskog naroda. Povijest i

iskustvo su pokazali da državna neovisnost ne dovodi automatski do slobode i pravilnog poretka u državi. Sve najbolje što mislimo i želimo ne dolazi samo od sebe čim se stvori država. Promatrajući hrvatsku državu u ovih trideset godina očima pravaštva i načelima domoljubnih vrijednosti, vidljivi su mnogi znakovi koji nas opominju i traže budnost i reakcije. Upravljanje i vođenje države polako je prešlo u ruke onih koji je nisu branili i stvarali. Ugled se i dignitet Domovinskog rata neprestano degradira i omalovažava, a narod koji prezire svoje branitelje i nema životne zahvalnosti nema budućnosti, a ni pravo na sreću i slobodu. Vlast koja nije lustrirala mentalni sklop totalitarnog komunističkog režima nikada neće služiti narodu nego gospodovati potomcima (gojencima) tog režima koji su premreženi u svim segmentima društva. Može se reći da su stvorili hrvatsku oligarhiju, razbojnički kapitalizam i tajkunizaciju. Ako se narod polako odriče svog identiteta pod snažnim utjecajem neoliberalizma i bezboštva, osuđen je na izumiranje, a time gubi i opstojnost. Ravnodušnost i mlaka uloga Crkve otvara vrata novom svjetskom poretku. Hrvatsku trebaju prožimati etnička kultura i vjera kao prirodni savez i povijesno nasljeđe. Ta se dva identiteta međusobno nadopunjavaju, zajedno egzistiraju u hrvatskom narodu te ih se ne može razdvajati.

Ako vlast i narod nisu svjesni svojeg prirodnog bogatstva i klime po mjeri čovjeka, učinit će narod slugama tuđih novčanika i korporacija. Rasprodaja važnih resursa i odricanje od monetarnog suvereniteta jasan su pokazatelj lošeg vođenja države i naroda. Ako ne prepoznamo i ne cijenimo važnost kontrole proizvodnje hrane i prehrambenih proizvoda, na putu smo prema financijskom ropstvu, prazne se ruralni prostori i dovodi se u pitanje opstojnost naroda i države. Pokojni hrvatski domoljub Zvonko Bušić jednom je prilikom rekao puno u jednoj rečenici. „Hrvatska ne zna upravljati svojim bogatstvima.“ Najnoviji popis stanovništva i sve posljedice na koje upućuje zadnja su prilika da progledamo i probudimo se iz oligarhijske okupacije i promašenih strategija te okrenemo leđa pogubnim stranim centrima moći. „Nema slobode na tuđoj moći.“ Uz gubitak preko deset posto najvitalnijeg stanovništva u kratkom vremenu teško se mogu pokrenuti procesi opstanka i napretka. Narod i nacija mogu opstati i živjeti samo ako imaju kolektivnu svijest da mogu živjeti bez tuđe vlasti. Budućnost Hrvatske mora pripadati onima koji je vole i poštuju kao oni koji su je branili i bili spremni podnijeti najveće žrtve za nju. HSP i pravaši ljudi su koji Hrvatsku nikada nisu iznevjerili i u najtežim su povijesnim

trenutcima digli svoj glas u interesu hrvatskog naroda. Tako i u ovoj godini u kojoj nam se mogu dogoditi sudbonosne promjene, budno prate i upozoravaju da nas novi „anemični heroji“ kao ni vukovi i vučici presvučeni u janjeće kože neće odvesti u napredak niti nas vratiti u neka prošla vremena i udruženja. Nametanje ideoloških i sučeljenih prošlosti neće proći. Nema pomirbe između prošlosti! Činimo i činit ćemo sve što budemo mogli da se povijesnom istinom izmirimo s prošlošću, ma kakva ona bila, kako bi imali sretnu i mirnu budućnost. I dalje ćemo raditi na trajnom zajedništvu kako nas je poučavao dr. Ante Starčević. Danas se na gotovo svim razinama perfidno nameće zaborav hrvatskih velikana, posebno pravaša i domoljubnih vrijednosti. Živimo u vremenu u kojem je nenormalno postalo normalno, u dubokoj moralnoj i etičkoj krizi, a diletantski politički krugovi odišu institucionalnom izdajom. Uvjereni smo da je došlo vrijeme buđenja poštene hrvatske inteligencije koja može pokrenuti procese, učvrstiti opstojnost hrvatske države i otupljenu savjest naroda ponovno izoštriti kako bezboštvo, apatiju i ravnodušnost kao tri oružja sotonizma u Hrvata ne bi uzeli maha.

Može se reći da je ovo vrijeme neostvarene slobode, a hrvatski je branitelji ovakvu nisu željeli i sanjali. Naše vrijeme dolazi. Možda nas do tada ne bude, ali hrvatska sloboda mora biti vječna! Dr. Starčević je poučavao kako ove ciljeve ostvariti i istaknuo dva moguća načina: „jedan je na šake, a drugi je u razgovoru, i kad se mnijenja dobro prokrešu, prihvatimo ono koje je najbolje.“ To je starčevićanstvo, a ne uzeti batinu i drugomu nametnuti svoje mišljenje. Uz Starčevićevu socijalnu pravednost, HSP i pravaši će i dalje provoditi politiku koju nalažu interesi hrvatskog naroda.

Bog i Hrvati!

Foto: Fakultet hrvatskih studija

INTERVJU

STJEPAN ŠPEHAR

povjerenik za Zajednicu podružnica HSP-a u Europi

Koliko ste dugo u politici i koju dužnost obnašate u Hrvatskoj stranci prava?

U politici sam od 1993. kada sam pristupio Hrvatskoj stranci prava odnosno postao član Hrvatske pravaške mladeži. Odlukom predsjednika HSP-a Nikice Augustinovića od 2021. obnašam dužnost povjerenika HSP-a za Europu.

U koliko zemalja Europe trenutno djeluju podružnice Hrvatska stranka prava?

Trenutno u Europi imamo jednu utemeljenu podružnicu HSP-a u Austriji. Nažalost zbog pandemije korona virusa nismo bili u mogućnosti pokretati osnivanje podružnica u Švicarskoj i Njemačkoj radi zabrane okupljanja.

Očekujete li ubrzo osnivanje Zajednice podružnica HSP u Europi?

Teško je to prognozirati budući da se mojim dolaskom za povjerenika za Europu krenulo od same nule. Nadam se da ćemo do kraja ove godine uspjeti pokrenuti rad podružnica u Švicarskoj i Njemačkoj što bi bio preduvjet za osnivanje Zajednice podružnica HSP-a u Europi.

Jeste li zadovoljni s podrškom središnjice?

Mi razumijemo da se stranka mora baviti političkim temama u domovini pa nismo previše zahtjeva imali prema Središnjici. Međutim, očekujemo veću podršku u budućnosti ili čak osnivanje ureda za koordinaciju s podružnicama u Europi. Uz pomoć tog ureda dolazili bi do podataka i dokumenata koji su nam potrebni za osnivanje podružnica.

Što članovi u europskim podružnicama očekuju od Hrvatske stranke prava?

Članovi podružnica očekuju, prije svega, da se pravaši u domovini ujedine u jednu pravašku stranku jer puno pravaških opcija kod njih stvara pomutnju. Ja ih smirujem tako što im govorim da to upravo HSP čini. Ujedinjenje je jedno od najvećih očekivanja jer smo uvjereni da bi na taj način stranka postala relevantni čimbenik na političkoj sceni te sukreator političkih odluka koje bi bile korisne našim obiteljima u domovini, a koje bi zasigurno usrećile i Hrvate u iseljeništvu. Dio članstva izražava zabrinutost zbog stanja u BiH te bi stranka trebala imati potpuno jasan stav i više puta ga izražavati.

Koji je sastav članstva? Jesu li to Hrvati koji već desetljećima žive izvan Hrvatske ili se priključuju i oni koji su nedavno iselili iz Hrvatske?

Sastav članstva, koji je meni poznat, je različit. Tu ima od rođenih u iseljeništvu do iseljenika koji su otišli iz tamnice Hrvata Jugoslavije. Oni koji su nedavno iselili iz Hrvatske još su pod dojmom politike koja ih je, tako reći, istjerala iz domovine i njih tek trebamo pridobiti u naše redove.

Koji su glavni razlozi koje ističu kada govore o svom odlasku iz Hrvatske?

Oni koji su otišli iz bivše države odlazili su zbog političkih razloga, dok oni koji su napuštali Hrvatsku poslije devedesetih odlazili su zbog ekonomskih razloga. Nemogućnost pronalaska posla, bez članske iskaznice partije na vlasti, svima je bio znak da u Hrvatskoj nemaju što tražiti. To je i dalje veliki problem koji se očito namjerno gura pod tepih.

Kakav je odnos Hrvatske prema Hrvatima koji su iselili u europske zemlje?

Odnos Hrvatske prema Hrvatima u iseljeništvu se u nekim granama popravio, ali ima potencijala za još puno toga. Jedan dobar primjer su sredstva iz EU koja se dodjeljuju putem natječaja. Ta sredstva su puno pomogla hrvatskim udrugama i klubovima jer se Hrvatice i Hrvati okupljaju

najviše oko katoličke Crkve, ali i u raznim humanitarnim udrugama, sportskim klubovima i kulturno umjetničkim društvima. Na taj način promoviramo Hrvatsku i tu leži potencijal koji bi Hrvatska još bolje mogla iskoristiti.

U kojem kontekstu Hrvati spominju mogući povratak u Hrvatsku?

Povratak u Hrvatsku je težnja svih Hrvata u iseljeništvu koji žele uživati u zasluženom mirovini, ali i tu ima raznih problema. Hrvatska država želi uzeti putem poreza ono što joj nikako ne pripada i to nitko ne želi reći ili ispraviti. Zdravstveno osiguranje je također problem starijima kao i problemi lista čekanja za specijalističke preglede. Toga u Europi i Švicarskoj ima jako malo ili gotovo da i nema pa se takve stvari očekuju i u Hrvatskoj. Vjerujem da ministar zdravstva niti ne zna za to očekivanje. Da nas je netko pitao što očekujemo – rekli bi.

Mladi o povratku u Hrvatsku za sada ni ne razmišljaju i ne privlače ih ponude Vlade RH koje se odnose na bespovratne kredite. Te kredite bi trebali ponuditi Hrvatima u domovini kako bi u njoj ostali. Mladi u iseljeništvu trebaju imati ista prava kod natječaja za posao u RH koji će biti pošteno plaćen i osigurati dostojanstven život s obitelji.

Zašto ste Vi otišli iz Hrvatske i razmišljate li o povratku?

Ja sam iz Hrvatske otišao 1999. godine nakon odsluženog vojnog roka od deset mjeseci i dvogodišnjeg rada na crno. U to vrijeme dobiti posao sa prijavom bilo je kao da tražite kruha ispod pogače.

Ne razmišljam za sada o povratku u domovinu. Na poslu koji radim iznimno sam cijenjen, a to u Hrvatskoj trenutno samo mogu sanjati. Aktivan sam u nogometnom klubu i raznim udrugama pa se osjećam kao da sam u Hrvatskoj i svoj na svome. Naravno da mi u iseljeništvu znamo da je svugdje lijepo, ali da je doma najljepše. Tamo te čekaju otac i majka, braća i sestre te ostala rodbina. Međutim, trenutna ekonomska, gospodarska pa i politička situacija u Hrvatskoj ne pokazuje nam da je došao trenutak da razmišljamo o povratku, a nismo sigurni ni da nas Hrvatska država uopće želi natrag!

INTERVJU

ANTE GRUBIŠIĆ

новоизabrani predsjednik podružnice Split

1. Možete li se ukratko predstaviti za one koji vas ne poznaju?

Osnovnu školu završio sam u Gradcu, gimnaziju u Posušju, a Rudarsko-geološko-naftni fakultet smjer rudarstvo završio sam u Zagrebu.

Pod okriljem noći (7. 5. 1991.) zadužio sam oružje pričuvne policije Gradac i Broćanac i sa prijateljima utemeljio istu.

Zajedno sa generalom Antom Rosom utemeljio sam Prvu djelatnu postrojbu HVO-a (bojna „knez Branimir“, kasnije nazvana „Pukovnija Ante Bruno Bušić“, zatim preimenovana u „Prva gardijska brigada HVO-a“).

Također sam dao nalog za mobilizaciju buldožera CAT-9, što je začetak inženjerije HVO-a koja je kasnije prerasla u veliku postrojbu inženjerije. Od zapovjednika Specijalnih postrojbi HV-a dobio sam „Orden za hrabrost“.

Bio sam dopredsjednik Skupštine općine Posušje, predsjednik Izvršnog odbora Skupštine općine Posušje, predsjednik Ratnog Izvršnog vijeća općine Posušje, dopredsjednik HVO-a općine Posušje, donaćelnik općine Posušje, a u dva mandata sam bio predsjednik Općinskog vijeća općine Posušje.

Već 15 godina radim u firmi CEMEX Hrvatska na odgovornim poslovima u struci. Od 2011. obnašam

dužnost upravitelja Braniteljske zadruge „Lintar“, koja proizvodi Prvo hrvatsko ekološko ekstradjevičansko maslinovo ulje iz rekultiviranog dijela rudnika.

Koju je ste dužnosti obnašali unutar podružnice prije nego što se izabrani za predsjednika?

Prije nego što sam izabran za predsjednika Podružnice bio sam dopredsjednik podružnice Split do srpnja 2020. odnosno do postojanja podružnice u Splitu.

Ispred vas su kotarski izbori, je li podružnica spremna izaći na izbore?

Što se tiče izlaska na kotarske izbore, važno je napomenuti da smo duži vremenski period bili bez vodstva podružnice i bez povjerenika. Trenutno nismo u potpunosti spremni, ali odmah nakon izbornog zbora održali smo sastanak Izvršnog i Nadzornog odbora podružnice i vjerujem da ćemo biti spremni izaći na kotarske izbore. Hoćemo li na izbore izaći samostalno ili u koaliciji sa srodnim strankama ostaje za vidjeti jer već postoje naznake eventualnog dogovora s nama bliskim političkim strankama koje su iskazale volju i želju za razgovorom.

Što ćete vi kao novi predsjednik donijeti podružnici? Što je to što vi planirate učiniti uz potporu članstva što bi doprinijelo poboljšanju u prepoznatljivosti kod biračkog tijela?

Sve ono što smo dobro radili to ćemo nastaviti i dalje raditi. Planiramo utemeljiti stručna povjerenstva (povjerenstva bi trebala imati iste ili slične nazive kao što ih imaju stručne službe grada Splita) u koja će biti uključeni ljudi od struke. To mogu biti naši članovi, simpatizeri naše stranke, ali isto tako i neovisni eksperti koji su voljni sudjelovati u tim našim povjerenstvima. Na taj način unaprijedit ćemo rad, podijeliti obveze, održavati tematske sastanke, održavati konferencije za medije i približiti se biračima. Pozicioniranjem kvalitetnih ljudi na mjesta koja odgovaraju njihovom obrazovanju želimo postići djelotvornost, a ne ponašati se kao „političari opće prakse“.

Kao novi predsjednik dolazim, kako rekoše u medijima, s dosta velikim političkim i profesionalnim iskustvom na važnim dužnostima. Neki će reći da baš takvih, s velikim iskustvom, najviše ima u Remetincu, Čelovini ili na Bilicama. Međutim, ja na svom profesionalnom i političkom putu nisam dozvolio da budem umočen u prljave rabote te dolazim čista obraza sa željom da služim dostojanstveno svom narodu. Jedan kolega mi je rekao: „Lako je tebi, ti možeš biti u politici i otići raditi u struci pa se možda opet vratiti u politiku, a mnogi koji su „umočeni“

zarobljenici su i ovisnici od politike, i oni više ne mogu nazad“.

Naravno, pojedinac može vrlo malo doprinijeti stranci i svom narodu. Za to je ključan timski rad. Imamo veliki potencijal u našem članstvu te među simpatizerima kao i zanimljivom broju naših sugrađana koji nas podupiru i žele nam dati podršku. Pred nama su mnogi izazovi. Imamo zanimljive prijedloge koji će, nadam se, običnom „malom“ čovjeku poboljšati svakodnevni život. Imamo određene prijedloge za prometna, komunalna i mnoga druga poboljšanja. O tome ćemo drugom prilikom kada naše prijedloge, zajedno sa mogućim koalicijskim partnerima, „izbrusimo“ i objavimo našim sugrađanima.

NIVES KLJAJIĆ predsjednica mladeži podružnice Delnice

Nakon što su objavljeni podaci popisa stanovništva koji su jasno pokazali da je hrvatska doživjela demografsku katastrofu smatram da je na našoj političkoj sceni potrebno osvježanje.

Dobra struktura pokazuje kako imamo znatno manje mladog stanovništva nego starog. Jasno mi je kako su se vremena promijenila te da su obitelji sve manje, ali brine me činjenica što su mnogi mladi napustili hrvatsku zbog korupcije i nepotizma.

Sve vlade do sada u svojim redovima imali su teške slučajeve korupcije. Što se promijenilo nakon toga? Nažalost, apsolutno ništa. Otkrije se tko je sudjelovao u kriminalu, par dana slušamo na dnevniku o tome, onda se polako sve gurne pod tepih i tako već godinama.

Kada govorimo o nepotizmu u Hrvatskoj, prema informacijama koje su svima dostupne možemo zaključiti da su se s ovim problemom susrele sve dobne skupine jer članska iskaznica vrijedi više od sposobnosti za obavljanje određenog posla.

Na nama mladim pravašicama i pravašima je da zajedničkim radom vratimo HSP tamo gdje pripada, a to je u sabor Republike Hrvatske. Mladeži u Hrvatskoj treba osigurati prostor za rad te moramo biti njihov glas. Kao predsjednica mladeži HSP-a podružnice Delnice zajedno s članovima mladeži HSP-a u Delnicama radim upravo na tome jer mi pravaši moramo biti glas mladih, slušamo što mladi žele u svom Gradu, pomažemo potrebitima te aktivno radimo na terenu i provodimo politiku Hrvatske stranke prava.

Raduje me to što su mnogi mladi prepoznali rad aktualnog vodstva Hrvatske stranke prava te što pristupaju stranci.

Ponosna sam na to što mogu raditi zajedno s iskusnim pravašima u Delnicama te s članom predsjedništva HSP-a Ivanom Piškorom. Želim također istaknuti i pohvaliti rad predsjednika HSP-a Nikice Augustinovića koji je omogućio mladima da aktivno sudjeluju u radu stranke.

HSP uvijek će biti dom svih pravaša i biti dio pravaške obitelji zaista je čast.

ANALIZA PRVOGA ANKETNOGA ISTRAŽIVANJA HSP-a :

„Istraživanje stavova građana o aktualnom položaju Hrvata BiH u pogledu ustavnih promjena u susjednoj BiH.“

Prvo anketno istraživanje pod nazivom: „Istraživanje stavova građana o aktualnom položaju Hrvata BiH u pogledu ustavnih promjena u susjednoj BiH.“ provedeno je od 14. veljače do 21. veljače putem mrežnih stranica Hrvatske stranke prava i Facebook stranica HSP-a. Anketu je ispunilo 115 članova i članica HSP-a kao i građana koji prate navedene mrežne stranice. Iako anketu po relativno malom broju pristupnika ne možemo smatrati reprezentativnom ipak se iz podataka koje smo uz pomoć nje prikupili mogu prikazati tendencije koje nas upućuju na političke poglede ispitanika. U tom pogledu zahvaljujemo svim pristupnicima što su se odazvali i ispunili našu prvu anketu te nas to ohrabruje da s anketnim istraživanjima nastavimo i u budućnosti kako bi smo svoj rad unutar HSP-a što više približili našim članovima i članicama, ali i svim građanima. Anketni upitnik je standardnoga zatvorenoga tipa te su pitanja postavljena stupnjevano od jedan do pet gdje se odgovori kreću od apsolutnoga slaganja do apsolutnoga neslaganja kako bi se moglo što preciznije analizirati stavovi građana po svakom postavljenom

pitanju. Prvi dio ankete sadrži standardni upitnik za svakoga pristupnika ponaosob u kojem smo utvrdili dobnu, spolnu, obrazovnu i dr. strukturu naših ispitanika. Ukupan broj pitanja u anketi ograničili smo na 25 te je vremensko trajanje ankete bilo ispod 15 minuta.

Analizirajući prvi dio ankete možemo utvrditi da je najveći broj pristupnika bio u dobnoj skupini 45 do 55 godina odnosno 33%, a zatim gotovo podjednako u dobnoj skupini između 35 do 45 godina 22% i iznad 55 godina 23 %, a ti rezultati nam govore da je populacija naših ispitanika i pratilaca rada HSP u velikoj većini srednje prema starijoj generaciji s relativno malim postotkom pristupnika mlađe generacije, jer je u dobnoj skupini 18 do 25 godina i 25 do 35 godina anketi pristupilo 10 odnosno 12 % ispitanika. Navedeni podatak nas navodi kako moramo se više u narednom vremenu okrenuti mlađoj populaciji naših članova i članica kao i građana. Drugo pitanje odnosilo se na spolnu strukturu te smo i tu dobili gotovo očekivane i u političkom hrvatskom sustavu već poznate tendencije, jer je anketnom ispitivanju pristupilo 86% (99) muškaraca i 14% (16) žena. Iz navedenih rezultata možemo zaključiti kako su i dalje unutar hrvatskoga društva za političko djelovanje više zainteresirani i u politički život se više uključuju muškarci od žena te i u tom pogledu rezultati nam sugeriraju kako moramo više pažnje posvetiti potrebi uključivanja žena pri kreiranju naših novih politika. Treće pitanje koje smo postavili odnosi se na obrazovnu strukturu te se može utvrditi kako većina naših ispitanika ima srednju stručnu spremu (SSS) 57, 39 % (66), a potom visoku stručnu spremu odnosno magisterij struke (VSS, MAG.ST) 21,73 % (22) te višu stručnu spremu (VŠS) 14, 78% (17). Rezultati obrazovne strukture upućuju na relativno visoki stupanj obrazovanih koji prate rad HSP-a, te su se uključili u naše anketno istraživanje, jer osim pristupnika koji imaju VŠS i

VSS još je 5,21 % (6) pristupnika s magisterijima i doktoratima znanosti što nam daje gotovo 41,71 % visokoobrazovanih pristupnika. Na pitanje o državljanstvu 83 % (96) izjasnili su se za hrvatske državljane dok je njih 14 % (15) iskazalo da ima dvostruko državljanstvo. Rezultati nam govore kako mali postotak pristupnika ima državljanstvo neke druge države izvan RH. Kako se prvi anketni upitnik odnosio o stavovima građana o položaju Hrvata u BiH glede ustavnih promjena postavili smo i pitanje o nacionalnoj pripadnosti ispitanika tri konstitutivna naroda u BiH. Rezultati nacionalnoga izjašnjavanja je također očekivan jer je našu anketu po nacionalnoj strukturi ispunilo 97 % (112) Hrvata i 2 % (2) Srba, a anketi nije pristupio niti jedan Bošnjak pa se nadamo kako ćemo u nekoj od narednih anketa imati i veću nacionalnu disperziranost ispitanika. Kako je pitanje o nacionalnoj pripadnosti jedno od osobnih obilježja jasno iskazivanje nacionalnost u anketi nas ohrabruje jer niti jedan pristupnik nije odbio odgovoriti na navedeno pitanje. U tom pogledu postavili smo našim ispitanicima i usko vezano pitanje o njihovom podrijetlu, odnosno vezanosti za prostor BiH te smo dobili rezultat kako je od 43 % (49) pristupnika podrijetlom s prostora BiH. Taj visoki postotak upućuje nas da je veliki dio populacije hrvatskih državljana još vezan za prostor BiH te su visoko motivirani za rješenje nacionalnoga statusa Hrvata u BiH. Naredni set pitanja koje smo postavili u anketi vezano je za političke preferencije naših članova i članica, ali i građana koji su pristupili anketi. I u tom setu pitanja dobili smo zanimljive i korisne podatke. Prvo pitanje odnosi se na političku pripadnost pristupnika unutar RH. Rezultati nam govore kako je velika većina, što je i razumljivo, pristupnika iskazala pripadnost članstvu HSP-a 45, 21 % (52) dok je 4, 34 % (5) iskazalo kako je politički aktivno u HDZ-u, a posebno treba istaknuti kako 44,34 % (51) pristupnik iskazuje da nije član niti jedne stranke te nas taj veliki broj upućuje na političku pasivnost i skepsu prema unutarstranačkom djelovanju kod naših građana u RH. Na navedeno pitanje odgovorio je i jedan član SDSS-a, što nam sugerira da politički rad HSP-a se prati i od pripadnika srpske nacionalne manjine. Sljedeće pitanje je vezano za političku-stranačku pripadnost naših ispitanika u BiH. Rezultati odgovora na navedeno pitanje su znatno disperzirani i složeni za analizu, jer se kod odgovara moraju uzeti u obzir i ranije analizirani parametri koji se odnose na državljanstvo. Možemo reći kako većina naših

ispitanika 62,60 % odgovara kako nije u članstvu niti jedne stranke u BiH, odnosno 24,34% pristupnika izjasnilo se kako ne želi odgovoriti na to pitanje, dok od onih koji su odgovorili o svojoj političko-stranačkoj pripadnosti ističu da su članovi HSP BiH 8,69 %, (10), HDZ 2,60 % (3) i 1,73% (2) HRS, a niti jedan pristupnik nije član niti jedne od bošnjačkih i srpskih stranaka u BiH. Stoga možemo iznijeti nekoliko zaključaka: prvo, razvidna je velika rezigniranost prema stranačkom djelovanju i organiziranju u BiH iako moramo uzeti u obzir da veliku broj pristupnika ne može biti članovima političkih stranaka u BiH jer nisu njihovi državljani; drugo, od pristupnika koji su se izjasnili za pojedinu stranku vidi se da je većina stranački organizirana u HSP BiH te da su ostali zastupljeni u dvjema strankama koje nose nacionalni hrvatski predznak HDZ i HRS dok niti jedan ispitanik nije se odredio prema strankama nenacionalnoga predznaka koje ističu građanski i unitarni koncept u političkom djelovanju. Slijedeće pitanje odnosilo se na zainteresiranost naših ispitanika oko mogućega izlaska na izbore u BiH. To pitanje kao i prethodno trebalo je pokazati motivaciju naših ispitanika s prostora BiH i onih koji imaju dvostruko hrvatsko-bosanskohercegovačko državljanstvo oko izravne političke participacije i želje za osobnim sudjelovanjem kreiranju političkih promjena u BiH. Rezultati koji su nam dali pristupnici možemo reći kako su ohrabrujući jer dvije trećine ispitanika bi izašlo na izbore i glasalo dok jedna trećina nije željela odgovoriti ili ne želi glasovati niti za jednu bosanskohercegovačku stranku koju smo naveli u anketnom upitniku. Navedene rezultate također moramo uzeti i uvjetno jer dio pristupnika nemaju pravo izlaska na izbore u BiH naprosto stoga što ili nisu državljani ili nemaju dvostruko državljanstvo da bi uopće mogli pristupiti izbornom procesu. Od pristupnika koji su se izjasnili za pojedine stranke razvidno je kako bi najviše od njih 41,73 % glasovalo za HSP BiH, zatim 10,43 % za HRS, 7,82 % za HDZ i 0,86 % za HSS BiH. Sve navedene stranke imaju isključivo hrvatski nacionalni predznak i nosioci su hrvatskih nacionalnih programa te ovi rezultati također govore kako većina ispitanika koja je ispunila anketu su stranački opredijeljeni članovi HSP-a te su motivirani i za političke programe koje ta stranka provodi u BiH. Rezultati koje smo dobili u anketi također nas upućuje kako se dio ispitanika odmaknuo od trenutno najjače političke hrvatske stranke u BiH HDZ-a te se odlučuje za HRS stranku koja po rezultatima se nalazi na drugom mjestu. U

tom pogledu po preferencijama naših ispitanika, političko preslagivanje, ali i moguća politička suradnja u budućnosti, što se tiče hrvatskih stranaka u BiH mogla bi ići u smjeru suradnje i okupljanja oko HSP BiH i HRS-a, jer iz dobivenih rezultata razvidna je svojevrsna rezignacija i udaljavanje od HDZ BiH. Glavnina pitanja kojima smo se posvetili u anketi bila su, kako smo već naveli, stavovi naših članova i članica kao i građana o ustavnom položaju Hrvata u BiH, promjeni Daytonskoga sporazuma i njihovim preferencijama u vezi političkoga liderstva, a odgovori na pitanja su postavljena u pet stupnjeva od izrazitoga slaganja do izrazitoga neslaganja. Na pitanje o ugroženosti po Ustavu BiH i Daytonskom sporazumu zajamčenoga konstitutivnoga položaja Hrvata u BiH naspram druga dva naroda Bošnjaka i Srba ispitanici su u velikoj većini odgovorili kako apsolutno smatraju da je taj položaj Hrvatima ugrožen jer ih se 57% izjasnilo na taj način, a dodatnih 15% izjasnilo se da se većinom slaže s tezom da je Hrvatima taj položaj ugrožen naspram druga dva naroda. 12 % pristupnika nema jasan stav o toj problematici dok sam 3 % se relativno ne slaže, odnosno 12 % se apsolutno ne slaže s tvrdnjom da je konstitutivni položaj zajamčen Ustavom BiH i Daytonskim sporazumom Hrvatima iz BiH ugrožen. Na pitanje je li smatraju da je položaj Hrvata u BiH ugrožen od bošnjačkih političkih prvaka gotovo u potpunosti, tj. 82 % pristupnika odgovara da se slaže s tezom kako bošnjačka politička elita ugrožava položaj Hrvata u BiH, dok tek 2 % ispitanika s tom tvrdnjom se ili većinom ne slaže ili se apsolutno ne slaže. Slične rezultate smo dobili i na pitanje o potrebi revizije Daytonskoga sporazuma i Ustava BiH, jer većina, tj. više od dvije trećine pristupnika, odnosno 76 % se apsolutno slaže da treba doći do revizije ovih temeljnih pravnih dokumenata u pogledu konstitutivnoga položaja Hrvata u BiH, dok se još 13 % većinom slaže. Među pristupnicima samo 10% nema jasan stav o tom pitanju, dok 2% se načelno ili apsolutno ne slaže da je potrebno raditi na reviziji Daytonu i Ustava BiH. Na pitanje o potrebi revizije izbornoga zakonodavstva u BiH rezultati su još izraženiji, jer 87 % pristupnika apsolutno želi reformu izbornoga zakonodavstva, a tek 6 % nema stav ili 2% apsolutno ne želi nikakve promjene izbornoga zakonodavstva. U anketi smo postavili i pitanje o skrbi RH za ostvarenje položaja i prava hrvatskoga naroda u BiH. Pristupnici su oko skrbi državnih tijela RH prema Hrvatima u BiH iznijeli rezignirajući stav. Tako je 30 % pristupnika odgovorilo da

se većinom ne slaže, a još 24 % apsolutno se ne slaže da se politički predstavnici iz RH dobro skrbe za ostvarivanje prava Hrvata u BiH, dok se samo 10 % odnosno 13 % apsolutno ili većinom slaže da se RH dobro skrbi za svoj narod u susjednoj državi. Slijedeća grupa pitanja bila je postavljena o stavovima naših ispitanika u pogledu njihovih preferencija prema djelovanju vodećih hrvatskih političkih prvaka iz RH i BiH. Prvo pitanje smo postavili o djelovanju predsjednika RH Zorana Milanovića glede skrbi za prava i položaj Hrvata u BiH. Pristupnici su o zastupanju i skrbi Predsjednika RH prema Hrvatima u BiH većinom imali indiferentan stav jer ih se 27 % tj. najviše izjasnilo da se ni slažu niti ne slažu s njegovim postupanjem. Disperzija odgovora oko te sredine je vrlo velika, jer je gotovo podjednako 25 % pristupnika odgovorilo da se većinom slaže, odnosno 22 % većinom ne slaže s djelovanjem Predsjednika RH prema problemima Hrvata u BiH. To nas može uputiti na zaključak kako poruke koje u javnosti odašilje Predsjednik RH nisu dovoljno jasne i ciljano upućene te ih hrvatska javnost ne smatra učinkovitim glede zaštite i skrbi za interese Hrvata u BiH. Drugo pitanje istoga sadržaja postavili smo o radu predsjednika Vlade RH Andreja Plenkovića, a dobiveni rezultati su znatno kritičniji nego prema djelovanju Predsjednika RH. Rezultati nam govore da se 41 % apsolutno ne slaže, a i dodatno 33 % se većinom ne slaže o skrbi koje za Hrvate iz BiH provodi Predsjednik Vlade RH. Samo se 1 % pristupnika apsolutno slaže i podržava politiku koji prema Hrvatima iz BiH provodi Vlada RH i njen prvi čovjek Predsjednik Vlade Andrej Plenković. Ovi podaci se mogu promatrati i iz kuta što naši članovi kao i građani dobro uočavaju da je većina političke moći u RH koncentrirana u rukama Predsjednika Vlade RH te se od njega očekuju i jači i izravniji koraci oko zaštite i skrbi za Hrvate izvan domovine poglavito na prostoru BiH. U anketi su slijedila pitanja o dva vodeća politička hrvatska predstavnika s prostora BiH, a to su Željko Komšić i Dragan Čović. Željko Komšić je po odgovorima naših pristupnika najlošije prošao od sva četiri vodeća hrvatska politička prvaka iz RH i BiH, jer je njegovo djelovanje čak 70 % pristupnika ocijenilo s apsolutno negativnim, dok je samo 1% pristupnika to djelovanje ocijenilo apsolutno pozitivnim. Politički prvak HDZ-a BiH je ocijenjen nešto bolje, ali i za njegovo djelovanje oko zaštite i skrbi interesa Hrvata u BiH se ne može reći da je jasno oblikovano te da ima učinka, jer se 38 % naših pristupnika o tom djelovanju izjasnilo kako se s njim

apsolutno ne slaže, a dodatno 31 % se relativno nije složilo, ali i 22% nema izražen stav. Samo 2%, odnosno 8% naših pristupnika podržava rad predsjednika HDZ BiH u pogledu skrbi za ostvarenje prava i interesa Hrvata u BiH. Stoga rezultati o djelovanju Dragana Čovića pokazuju veliku raspršenost u donjem dijelu ljestvice što nam sugerira da zaključimo kako njegovo političko djelovanje većinom nije politički dovoljno dobro artikulirano u javnosti te nije prihvaćeno od strane naših pristupnika. U anketi smo uvrstili pitanje o skrbi Rimokatoličke Crkve u BiH iz razloga što je ta religijska zajednica i u prošlosti, ali i tijekom velikosrpske agresije na RH i BiH, imala veliku ulogu upravo u zaštiti i pomoći hrvatskom narodu. Rezultati koje smo dobili upućuju nas kako Hrvati i dalje vjeruju u institucionalnu pomoć i skrb Rimokatoličke Crkve, jer se odgovori nalaze u gornjem dijelu skale pa se tako 37% većinom slaže i 20% apsolutno slaže da i danas RKC BiH dobro skrbi za potrebe Hrvata u BiH. 38 % naših pristupnika nije se izjasnilo ni za ni protiv navedene tvrdnje, dok je samo 3 % pristupnika iznijelo svoj negativni stav prema djelovanju RKC BiH. U sljedećim pitanjima smo stoga željeli saznati i kome od pojedinih istaknutih hrvatskih osoba iz BiH i RH naši članovi i članice kao i građani najviše vjeruju u pogledu skrbi za ugrožena prava i slobode hrvatskoga naroda u BiH. Na popis istaknutih osoba iz RH koji su javnom prostoru govorili o položaju Hrvata u BiH te se zalagali za jačanje odnosa između dvije susjedne i blisko povezane prijateljske zemlje uvrstili smo 18 osoba te ćemo po tom popisu izdvojiti samo one istaknute osobe s najviše glasova kojima su naši pristupnici dali povjerenje: 1. predsjednik HSP Nikica Augustinović 17,3 %, 2. saborski zastupnik i član kluba DP dr. sc. Zlatko Hasanbegović 11,30 %, 3. nezavisni zastupnik u Saboru RH na listi Mosta dr. sc. Nino Raspudić 10,43 %, 4. saborski zastupnik DP i general HOS-a Ante Prkačin 9,56 %. i 5. biskup Vlado Košić 8,69 %. Slično pitanje smo postavili i o pojedinim istaknutim hrvatskim osobama s prostora BiH. Na popisu smo istaknuli 12 imena, a rezultati najviše rangiranih su: 1. kardinal Vinko Puljić 18,26 %, 2. biskup Franjo Komarica 11,30 %, a isti postotak ima i general Željko Glasnović 11,30 %, 3. predsjednik HSP BiH Stanko Primorac Čane 8,69 %, 4. predsjednik HRS Slaven Raguš 6,08 % i 5. general Živko Budimir 5,21 %. Zadnju grupu pitanja postavili smo kako bi utvrdili stavove naših članova i članica kao i građana u vezi mišljenja o djelovanju vodećih političkih prvaka druga dva naroda u

BiH Bakira Izetbegovića i Milorada Dodika u pogledu njihovoga odnosa prema položaju i pravima Hrvata u BiH. Na pitanje o Bakiru Izetbegoviću i njegovom odnosu prema Hrvatima u BiH dobili smo odgovore koje se nalaze u donjem dijelu skale, tj. izrazito su negativni jer 65 % pristupnika apsolutno se ne slaže prema njegovom odnosu oko rješavanja položaja Hrvata u BiH, a dodatnih 20 % se većinom ne slaže s njegovim političkim djelovanjem prema Hrvatima iz BiH. Samo 4 % pristupnika apsolutno prihvaća politiku bošnjačkoga vođe Izetbegovića. To nas upućuje kako naši pristupnici smatraju da bošnjačka politika negativno utječe ili ne želi utjecati na poboljšanje položaja hrvatskoga naroda u BiH kao jednoga od tri konstitutivna naroda. Slične rezultate smo dobili i na pitanje o srpskome političkom prvaku iz BiH Miloradu Dodiku, jer su ga apsolutno negativno ocijenili 57% naših pristupnika, ali je zanimljivo da indiferentan stav (i za i protiv) izražava 23 % naših pristupnika. To nam sugerira zaključak kako Dodikovo povremeno podilaženje Hrvatima iz BiH, u pogledu njegovih javnih istupa u korist priznavanja prava na samostalno biranje hrvatskih predstavnika unutar političkih institucija BiH, djelomice nailazi na pozitivan odziv u dijelu hrvatske javnosti. Ako se usporede i pitanja o stavovima prema hrvatskim i bosanskohercegovačkim uglednicima i najvišim hrvatskim političkim predstavnicima iz RH i BiH, možemo s pravom reći kako se i njihovo političko približavanje Miloradu Dodiku otvoreno odražava i na javnu percepciju o njemu u pogledu osobe koja se više zalaže za ostvarivanje ugroženih političkih prava Hrvata u BiH, tj. na percepciju kako je politika srpskih predstavnika u BiH više politički prihvatljiva od bošnjačkih političkih predstavnika na čelu s Bakirom Izetbegovićem. Navedeni odgovori trebali bi nas navesti na razmišljanje, ali i zabrinuti, jer je Dodik i dalje vrlo blizak beogradskom velikosrpskom režimu na čelu s Aleksandrom Vučićem te intenzivno radi na politici tzv. „Srpskoga sveta“, odnosno na provedbi SANU Memoranduma 2 koji za glavni cilj ima podjelu BiH odnosno pripajanje na genocidu stvorene tzv. Republike Srpske u kojoj su već sada potpuno ugrožene slobode i prava hrvatskoga naroda koji živi u tom dijelu BiH. Zadnje pitanje na kraju naše ankete postavili smo o političkim predstavnicima hrvatskoga naroda iz BiH koji su izabrani da zastupaju njihove interese hrvatskoga iseljeničtva u Hrvatskom saboru. O njihovom djelovanju dobili smo od naših pristupnika također rezultate u donjem dijelu skale tj. više negativna, jer 40 % se

apsolutno ne slaže i 34 % se većinom ne slaže da je njihov rad u Saboru u korist poboljšanja položaja Hrvata u BiH.

Zaključno možemo reći kako smo zadovoljni rezultatima ankete te kako je disperzija odgovora ipak pokazala da se naši članovi i članice kao i građani koji su pristupili anketi visoko motivirani i senzibilizirani oko položaja hrvatskoga naroda u BiH. Također možemo zaključiti kako naši pristupnici iskazuju potrebu za kreiranjem novih politika i u Republici Hrvatskoj, ali još i više u Bosni i Hercegovini s jasnim ciljem zaštite i veće skrbi oko svih političkih i ustavno-pravnih pitanja koja bi poboljšala danas ugroženi položaj konstitutivnoga i jednakopravnoga hrvatskoga naroda u BiH.

Za HSP
analizu ankete izradio

Dr. sc. Krešimir Bušić

